

Schjøth: Det er kun et Par Bemærkninger, jeg skal tillade mig, for at anbefale dette Forslag. Lovforslaget gaar kortelig ud paa, at den, som indkaldes til at møde i Retten for at afgive Vidneforklaring i en kriminel Sag eller offentlig Politisag, kan der, naar det maa antages, at han ved sin Fraværelse fra Hjemmet lider Indtægtstab, og Dommeren finder, at der efter Vidnets hele økonomiske Stilling er Føie til at hde ham Erstatning for saadant Tab, af Dommeren tilstaaes en Godtgjærelse af 1 Kr., hvis Mødet medfører et Tidsspilde for ham af under 4 Timer, men ellers 2 Kr. for hver Dag, han giver Møde, og der tilsiges ham endvidere 50 Øre i Befordringsgodtgjærelse for hver Mil, han har at tilbagelægge for at komme til Retten, regnet frem og tilbage. Da Samlingen er saa langt fremrykket, og da det er et fornuftigt Brud paa den bestaaende Tilstand, der er nedlagt i dette Lovforslag, skal jeg anbefale det høie Thing at vedtage Lovforslaget usforandret. Jeg kan imidlertid ikke negte mig at sige, at det er saare lidt, som man i Landssthinget har villet hde overfor de betydelige Byrder, der tidt paalægges Folk under Retspleiens Udøvelse, naar de skulle afgive Forklaring i Sager. Der kunde være samme Grund til at lade Vidnet tilflyde Erstatning for Tidsspilde og Næringstab ved at maatte møde som Vidne i civile Sager. Ved at begrænse disse kriminelle Sager og offentlige Politisager fastslaar man det Princip, at det Vidne, der ikke har Raad til at anvende sin Tid uden Erstatning, faar Erstatning derved, og derved kommer man i Virkeligheden ind paa en Slags Opfordring til Parten om at betale Vidner i civile Sager, hvilket ikke altid kan siges at være heldigt, naar henses til Vidnets Stilling til Sagen. Jeg havde derfor anset det for ønskeligt, om man her havde medtaget Vidner i civile Sager, det er imidlertid ikke sket, og jeg tilraader af Hensyn til den fremrykkede Tid af Samlingen at blive staaende ved det foreliggende. Jeg betragter dette Forslag som et Tilbud om at gjøre mere ad Aare. Det gaar med disse Forslag, som man ikke har havt Noget tilsvarende til før, saaledes, at har man først faaet dem, er det ikke saa vanskeligt at faae gjort et Skridt videre. Jeg vil altsaa tilraade at vi stemmer for Forslaget, som det foreligger, idet vi opretholde vort Krav paa at faae gjort Noget mere ad Aare. Der kunde fremføres adskillige andre Indvendinger f. Ex., at Befordringsgodtgjærelsen er altfor lille, hvor der ikke findes Jernbaner eller lignende Befordringsmidler, jeg skal imidlertid ikke opholde mig derved, men kun anbefale,

at Forslaget saa hurtigt som muligt bliver vedtaget her i Thinget.

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgtreds): Naar det ærede Medlem fra Mariager (Schjøth) anfører, at dette Lovforslag er et fornuftigt Brud paa det Bestaaende, kan jeg ikke fuldt ud være enig med ham, men naar han fremdeles tilføiede, at civile Sager burde have været tagne med, stiller det sig tvivlsomt for mig, om det havde været rigtigt at tage dem med, og naar det ærede Medlem fremdeles udtaler, at den Erstatning, der efter Lovforslaget kan tilkjendes i offentlige Sager er alt for lille, da kan jeg heller ikke fuldt ud erkjende dette. Dette er imidlertid ikke den væsentligste Indvending, jeg har imod Lovforslaget. Den væsentligste Indvending, jeg har, er den, at det ikke er en Ret, Vedkommende faar til at erholde Erstatning; men det er overladt Dommerens Førgodtbefindende, om han skal have Erstatning eller ikke, uden at man kan søge noget andet Steds hen og faae Dommerens Afgjærelse af dette Spørgsmaal prøvet eller underkjendt. Han har ikke Andet at gjøre end at underkaste sig Dommerens Førgodtbefindende; men jeg kan ikke negte, at det er et Brud — om jeg end ikke kan sige et godt Brud — paa det Bestaaende. Jeg agter nu ikke ved mine Udtalelser at lægge Lovforslaget Hindringer i Veien; men hvis Tiden ikke havde været saa langt fremstreden, vilde jeg have foreslaaet Sagen henvist til et Udvalg; thi jeg tror, at man kunde have foretaget Forbedringer i Lovforslaget, endog saadanne, som kunde gennemføres i det andet Thing; men da jeg, som sagt, ikke vil lægge Lovforslaget nogen Hindring i Veien, vil jeg henstille til Thinget, om det vil vedtage dette eller ikke.

Sold: Jeg tror nu ikke, man kan være sikker paa, at det er rigtigt at ville udvide Loven. Det er dog ganske vist, at Delinkventomkostningerne allerede ikke blive saa lidt forøgede ved Lovforslaget, som det foreligger, men det forekommer mig ogsaa, at der ellers er god Grund til at sondre mellem offentlige og private Sager. Hvis man nemlig vilde paa samme Maade, som dette Lovforslag lader det Offentlige godtgjøre Vidnerne i offentlige Sager, vilde give Vidner i private Sager Erstatning, tror jeg dog, at det ikke vilde være saa ganske rigtigt. Man maa nemlig erindre, at det staar i Privates Magt at anlægge saa mange Sager, som de vilde. Ganste vist er Vidnepligten almindelig; men jeg synes rigtignok, at man maatte komme til at paalægge